

دوشنبه 13 فروردین 1397-15 رجب 1439-2 آوریل 2018

قیام "محمدتقی خان پسیان" در خراسان (1300 ش)

قیام "محمدتقی خان پسیان" در خراسان (1300 ش)

کلنل محمدتقی خان پسیان پس از اقامت شش ساله در آلمان و مراجعت به ایران از جانب دولت مشیرالدوله به فرماندهی ژاندارمری خراسان منصوب شد. وی در دوره نخست وزیری سیدضیاءالدین، اقدام به بازداشت قوام السلطنه والی خراسان کرده بود و این امر، زمینه عداوت بین آن دو را فراهم نمود. پس از سقوط حکومت سید ضیاءالدین، قوام السلطنه به ریاست الوزرای دست یافت و کلنل پسیان را که از مدتی قبل به کفالت خراسان رسیده بود از این مقام برکنار کرد. ولی پسیان کفیل جدید ایالت را از کار برکنار نمود و خود شخصاً استانداری را بر عهده گرفت. در خلال این احوال، فرمانده کل ژاندارمری ایران، مأمور رسیدگی به کار کلنل پسیان شد و به اتفاق عده‌ای از افسران، عازم مشهد گردید. ولی کلنل دستور داد تمام آنها را در شاهرود بازداشت و به مرکز اعزام دارند. با این اقدام، برای حکومت مرکزی مسلم شد که او علیه دولت قیام کرده است و حاضر به اجرای دستورات نیست. قوام السلطنه به رؤسای ایلات متوسل شد و درخواست کمک نمود تا کلنل را دستگیر نمایند. قوایی از طرف ایلات جمع‌آوری و به سمت مشهد حرکت داده شد. کلنل برای دفع خطر، به استقبال آنها رفت و در نزدیکی قوچان جنگ سختی بین طرفین درگرفت. پس از چندی زد و خورد و وارد آمدن تلفات سنگین به دو طرف، مهمات قوای کلنل تمام شد و خود در دهم مهر 1300 ش به قتل رسید. هنگام شهادت، بیش از سی سال از عمرش نگذشته بود. خبر قتل او در مشهد با هیجان مردم و عزای عمومی توأم بود و از جنازه وی با احساسات و نطق‌های پرشور مشایعت کردند.

هنگام حرمت رژیم بعثی عراق به اماکن مقدس نجف و کربلا در جریان انتفاضه مردم عراق (1370 ش)

در پی قیام مردم مسلمان عراق علیه رژیم خونخوار بعث این کشور در اوایل اسفند 1369 ش و درگیری شدید بین دو طرف، مزدوران بعثی برای جریحه‌دار کردن احساسات پاک مسلمانان و به ویژه شیعیان، با یورش به زائران روزه‌دار امام علی (ع) و امام حسین (ع) در نجف اشرف و کربلا معلی، پس از شهید و مجروح کردن تعدادی از آنان، به بارگاه ملکوتی این دو امام بزرگوار اهانت نمودند. همچنین رژیم منفور بعث در روزهای نوزدهم و بیستم ماه رمضان آن سال به مراسم عزاداری مردم شهرهای نجف و کربلا و دیگر شهرهای یورش برده و ضمن جلوگیری از مراسم، گروهی را دستگیر کرده و این شهرها را تحت کنترل شدید امنیتی قرار دادند. رژیم صدام، مردم عراق را به جرم این که می‌خواهند سرنوشت خود را به دست خود رقم بزنند، مرتکب این جنایات گردید. این اهانت به مقدسات اسلامی که در معیت و همراهی نیروهای آمریکایی صورت می‌گرفت، موجی از اعتراضات علیه رژیم بعث عراق را به وجود آورد و این رژیم را بیش از پیش، منفور جهانیان نمود. ابعاد جنایات این رژیم، بعد از سقوط در سال 1382، بر جهانیان آشکارتر گردید و مردم جهان به عمق جنایات عمال رژیم آگاه‌تر شدند.

روز طبیعت

سیزده به در سیزدهمین روز فروردین ماه و از جشن‌های نوروزی است. در تقویم‌های رسمی ایران این روز روز طبیعت نامگذاری شده است و از تعطیلات رسمی است. برخی بر این باورند در این روز باید برای راندن نحسی از خانه بیرون روند و نحسی را در طبیعت به در کنند.

آغاز نخستین مهاجرت مسلمانان مکه به حبشه (5 بعثت)

در پی فشار طاقت فرسای مشرکان قریش بر مسلمانان، پیامبر اکرم (ص) به تعدادی از پیروان خود دستور داد تا برای امان ماندن از اذیت و آزار مشرکین، به سرزمین حبشه مهاجرت کنند. جمعی از مسلمانان که 11 مرد و 4 زن بودند به سرپرستی "عثمان بن مظعون" به حبشه مهاجرت کردند و زمینه‌ساز مهاجرت بعدی مسلمانان به سرپرستی "جعفر بن ابیطالب (ع)" شدند. این مهاجرت‌ها، طی سالیان متمادی، سبب نفوذ و گسترش دین اسلام در قاره آفریقا شد.

تغییر قبله از بیت المقدس به سوی کعبه به قول مشهور (2 ق)

پس از دستور واجب شدن نماز بر مسلمانان، پیروان این آیین الهی، به طرف بیت المقدس، محلی که مورد احترام ادیان دیگر از قبیل یهودیت و مسیحیت بود، نماز می‌خواندند. ولی پس از هجرت پیامبر اسلام به مدینه، یهودیان این شهر، پیامبر اسلام (ص) را مورد طعنه قرار داده و از این که مسلمانان از قبله‌ای یهودیان برای نماز استفاده می‌کنند، آنان را استهزاء می‌کردند. سرانجام در حالی که 17 ماه از ورود پیامبر اسلام (ص) به مدینه می‌گذشت، به دستور خدا، کعبه، قبله‌ای مسلمانان گردید. این دستور در حالی که پیامبر اکرم (ص) نماز ظهر را در مسجد بنی‌المصطفی (ص) اقامه می‌کرد از جانب خداوند صادر شد. پیامبر اسلام (ص) در حال نماز، روی به مسجد الحرام کرد و دو رکعت پایانی نماز ظهر را به سوی کعبه خواند و به همین دلیل این مسجد در تاریخ اسلام به "ذوالقبلتین" معروف شده است.

وفات عقيله‏ ي بني هاشم، ام المصائب "حضرت زينب كبرى"(س)(62 ق)

حضرت زينب(س) پس از بازگشت از شام و رجعت به مدينه، همواره در مجالس خود از راه امام حسين(ع) و مصايب عاشورا سخن مي‏راند و مردم را عليه حكومت جور تحريك مي‏كرد. كم كم كار به جايي رسيد كه اقامت آن حضرت در مدينه با مخالفت والي شهر روبرو گرديد و ايشان عازم شام شد. سرانجام آن حضرت در سن 56 سالگي به سراي باقي شتافت. محل دفن آن بانوي مجلله مورد اختلاف است و برخي شام، مدينه وعده‏اي مدفن ايشان را در سرزمين مصر مي‏دانند. اعمال ام‏داوود در آخرين روز از ايام اعتكاف

اعمال ام داود كه از عمده اعمال روزپانزدهم رجب است و براي برآمدن حاجات و كشف كربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و كيفيت آن بنا بر آنچه در مصباح شيخ است آن است كه چون خواهد اين عمل را بجا آورد . روزه بگيرد روز سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل كند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالي كه ركوع و سجودشان را نيكو كند و در موضع خلوتى باشد كه چيزي او را مشغول نسازد و انساني با او تكلم ننمايد پس چون از نماز فارغ شود رو به قبله كند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص وآيه الكرسي را ده مرتبه و بعد از اينها بخواند سوره انعام و بني اسرائيل كهف و لقمان و يس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دхан و فتح و واقعه و ملك و ن واذا السماء انشقت و ما بعدش را تا آخر قرآن. تولد "هانس كريستين اندرسن" نويسنده دانماركي كتاب‏هاي كودكان (1805م)

هانس كريستين اندرسن، نويسنده دانماركي، در دوم آوريل 1805م در خانواده‏اي فقير در يكي از شهرهاي دانمارك به دنيا آمد. وي يازده ساله بود كه پدرش مُرد و چون پولي براي ادامه تحصيل نداشت به قصد آوازخواني به پايخت رفت. ولي صدايي نداشت و كسي او را تحويل نگرفت و از گرسنگي در حال مرگ بود كه يك مأمور دربار سلطنتي او را پيدا كرد و سپس وسيله ادامه تحصيل او را فراهم ساخت. اندرسن به زودي دبirstان و سپس دانشگاه را به پايان رساند. وي در ابتدا رمان‏هاي مختلفي را نگاشت و چون موفقيت چنداني كسب نكرد، تصميم گرفت داستان‏هاي كودكان را به صورت ادبي بنگارد. اين كار با استقبال چشم‏گيري مواجه شد و اندرسن پس از مدتي شهرتي عالم‏گير يافت. اين داستان‏ها در رديف زيباترين و در عين حال غم‏انگيزترين داستان‏هايي است كه تا كنون نوشته شده است. يكي از آثار معروف اندرسن، كتاب جوجه اردك زشت نام دارد كه تقريباً شرح حالي از زندگي خود اوست و به خاطر تجارب تلخ دوران كودكيش بود كه به صورت معروف‏ترين نويسنده داستان‏هاي كودكان درآمد و در سراسر عالم طرفداران فراواني يافت. او از 1835 تا 1872م به طور متوسط هر سال يك قصه از نوع قصه‏هاي معروف به قصه‏هاي پريان براي كودكان مي‏نوشت. هانس كريستين اندرسن سرانجام در 4 اوت 1875م در هفتاد سالگي در اوج شهرت و محبوبيت درگذشت.